

Kuvissani ihmishahmot piiloutuvat kasveihin, kukkaloistoon. Kasvit ovat olennainen osa maalausteni rakennetta ikään kuin muurina tai kuviteltuna suojana rajaamassa kaiken pahan pois. Suljettuine silmineen ne ovat armollisempia, lempeitä ja sisäänpäinkääntyneitä. Avonaiset katseet puolestaan kuin pyytävät armollisuutta itselleen. Naiset ovat ajattomia, iättömiä kaikuja menneisyydestä. Aikuisia mutta kiertokulkunsa alussa, keväässä.

Tärkein elementti maalauksissani on väri. Näyttelyn teoksia tehdessäni halusin rakentaa yltäkyläisiä, täyteläisiä, lämpimiä maalauksia, joissa valkoinen väri peittää ja rakentaa pintaa. Näin muodostuu kerroksellisuus, joka alkoi pienestä yksityiskohdasta, pienestä valkoisesta kukasta ja laajeni kokonaiseksi teossarjaksi.